

A Győri Ítéltábla, mint másodfokú bíróság Győrött, a 2017. évi január hó 17. napján megtartott nyilvános ülés alapján meghozta a következő

í t é l e t e t:

A kábítószerrel visszaélés büntette és más bűncselekmény miatt **I.r. vádlott** és társa ellen indult büntető ügyben a Tatabányai Törvényszék 2016. szeptember hó 7. napján kelt 3.B.294/2016/16. számú **ítéletét** megváltoztatja, a Komárom-Esztergom megyei Rendőr-főkapitányságon 11000/149/2015.bü. számon indult ügyben lefoglalt, a bűnjeljegyzékben 208/2015. tételszám alatt bevételezett, a Bűnügyi Szakértői és Kutató Intézet által 29200-801-16634/2015. szakértői vélemény szám alatt, az ORFK-nak /1139 Budapest, Teve u.4-6./ átadott 1080,4 gramm bruttó tömegű kábítószer tartalmú anyagot, valamint a bűnjeljegyzékben 214/2015. tételszám alatt bevételezett, ugyancsak az ORFK-nak azonos szakértői számon átadott kábítószer tartalmú anyagot **e l k o b o z z a .**

A felmerült 1.120.444.- /Egymillió-egyszázhuszezer-négyszáznegyvennégy/ Ft bűnügyi költségből köteles az államnak felhívásra megfizetni **I.r. vádlott** 367.207.- /Háromszázhatvanhétezer-kettőszázhet/ Ft-ot, II.r. vádlott 605.409.- /Hatszázötezer-négyszázkilenc/ Ft-ot, míg a fennmaradó 147.828.- /Egyszáznegyvenhétezer-nyolcszázhuszonnyolc/ Ft-ot az állam viseli.

Egyebekben az első fokú bíróság ítéletét **I.r.** és **II.r.** vádlottak vonatkozásában helybenhagyja.

A **I.r. vádlott** által az első fokú bíróság ítéletének kihirdetésétől a mai napig előzetes fogvatartásban töltött időt a kiszabott szabadságvesztésbe beszámítja.

I n d o k o l á s:

A Tatabányai Törvényszék a 3.B.294/2016/16.szám alatti ítéletével I.r. vádlottat bűnösnek mondta ki a Btk. 176.§ /1/ és /3/ bekezdése szerint minősülő kábítószer-kereskedelem büntetében és a Btk. 237.§ /1/ bekezdése szerint minősülő járművezetés bódult állapotban vétségében. Ezért halmazati büntetésül hét év fegyházban végrehajtandó szabadságvesztés büntetésre és 7 év közügyektől eltiltásra ítélte. A szabadságvesztésbe beszámította a vádlott által előzetes fogvatartásban töltött időt. Rendelkezett arról, hogy az I.r.vádlott a szabadságvesztésből annak kétharmad részének kitöltését követő napon bocsátható feltételes szabadságra. Az I.r. vádlottal szemben 18.000 Ft vagyoneklobzást rendelt el.

II.r. vádlott bűnösségét a Btk. 178.§ /1/ bekezdése szerinti kábítószer birtoklása büntetében állapította meg. Ezért 2 év, végrehajtásában 5 évi próbaidőre felfüggesztett börtönbüntetésre ítélte. Rendelkezett arról, hogy a szabadságvesztés büntetés végrehajtásának elrendelése esetén II.r. vádlott a börtönbüntetés kétharmad részének kitöltését követő napon bocsátható feltételes szabadságra. A II.r. vádlottól lefoglalt 750.000 Ft lefoglalását megszüntette, azzal, hogy a II.r. vádlottat terhelő bűnügyi költség biztosítására visszatartja. A további lefoglalt bűnjelek egy részét, - a II.r. vádlott

marihuána termesztési tevékenységével összefüggésbe hozható tárgyakat - elkobozta, míg a többi dolog lefoglalását megszüntette és kiadni rendelte a lefoglalást elszenvedőknek. Kötelezte a vádlottakat egyetemlegesen, illetve I.r. vádlottat külön is a felmerült bűnügyi költség megfizetésére.

Az ítélet ellen az ügyész a vádlottak terhére, I.r. vádlott vonatkozásában hosszabb tartamú szabadságvesztés kiszabása, II.r. vádlott esetében a felfüggesztő rendelkezés mellőzése érdekében jelentett be fellebbezést. Jogorvoslattal élt az ítélet ellen I.r. vádlott és védője eltérő minősítés és a büntetés enyhítése, míg II.r. vádlott és védője is enyhítés érdekében.

A fellebbviteli főügyészség átiratában az ügyészi fellebbezést módosított formában tartotta fenn. Hivatkozott arra, hogy a törvényszék az eljárási szabályok betartása mellett folytatta le a bizonyítási eljárást. Ügyfelderítési kötelezettségét csaknem teljeskörűen teljesítette, túlnyomó részt megalapozott tényállást állapított meg. A törvényszék ítélete indokolásában hivatkozott arra, hogy **1. tanú** vallomása alapján került a tényállásba az a megállapítás, hogy I.r. vádlottól egy alkalommal ingyenesen kapott kipróbálásra amfetamint. A rendelkezésre álló iratokból megállapíthatóan **1. tanút** a törvényszék a tárgyaláson nem hallgatta ki, nyomozati, gyanúsítottként tett vallomása sem került felolvasásra. Így a tényállás fent írt megállapításához bizonyíték nem áll rendelkezésre, hiszen I.r. vádlott sem tett említést vallomásaiban arról, hogy **1. tanúnak** is adott ingyenes fogyasztásra kábítószer. Ezzel együtt megállapítható, hogy **1. tanú** a nyomozati vallomásában elismerte, hogy fogyasztott kábítószer, azonban azt határozottan tagadta, hogy annak beszerzési forrása I.r. vádlott volt. Mindezekből következően az ítélet indokolásából mellőzni indítványozta a 9. oldal 7. bekezdését. Iratellenesnek találta a fellebbviteli főügyészség az ítéletnek azt a megállapítását is, hogy I.r. vádlott 1 millió Ft-ért vásárolta meg a tényállás 1.pontjában írtak szerint tőle lefoglalt kábítószer. A rendelkezésre álló iratokból megállapíthatóan I.r. vádlott a nyomozás során nem nyilatkozott az amfetamin vételéről, a tárgyaláson azt 500.000 Ft-ban határozta meg hivatkozva arra, hogy a szakértői vizsgálat során csupán az ilyen mennyiségű kábítószer piaci árára utalt. Pontosítani látta szükségesnek a fellebbviteli főügyészség a BSZKI táblázat szerint a 2015. évben a marihuánára vonatkozó hatóanyag-tartalom alapján a tényállás 1. pontját annyiban, hogy az ott írt 50 gramm marihuána totál-THC tartalma 0,1 gramm volt, ezáltal a 4. oldal második bekezdésében a hatóanyag- tartalom a 0,05 gramm helyett 0,1 gramm, a 4. bekezdésben az összegzés szerint nem 187,05 gramm, hanem 187,1 gramm a kábítószer hatóanyag-tartalma. A fentiekből következően pontosítani kell a 2. tényállási pontot is azzal, hogy II.r. vádlott **I.r. vádlott** részbeni közvetítésével összesen a 6,65 gramm helyett 6,7 gramm kábítószeret termesztett, szerzett meg és tartott. Ezekkel a pontosításokkal a fellebbviteli főügyészség a törvényszék ítéletének tényállását megalapozottnak ítélte. Hivatkozott arra, hogy az elsőfokú bíróság indokolási kötelezettségét teljesítve számot adott mérlegelő tevékenységéről, külön is foglalkozva azzal, hogy a terjesztői típusú megatartást tagadó I.r. vádlotti védekezéssel szemben miért és mely bizonyítékokat fogadott el. Utalva a fellebbviteli főügyészség a minősítés megváltoztatását célzó védelmi indítványra, annak az álláspontjának adott hangot, hogy az a bizonyítékok felülmérlegelésének tilalma folytán a másodfokú eljárásban eredményre nem vezethet. A cselekmények minősítése mindkét vádlott esetében törvényes és kellő jogi indokolással ellátott. A kiszabott büntetésekkel kapcsolatosan hivatkozott arra, hogy azok eltúlzottan enyhék, I.r. vádlott esetében abban nem fejeződik ki a cselekmény tényleges tárgyi súlya, értékelés nélkül maradt a kábítószer különösen jelentős mennyisége. A kábítószerrel kapcsolatos - különösen a terjesztői típusú - magatartások nagyfokú társadalomra veszélyességet hordoznak magukban, újabb bűncselekmény elkövetését generálják, köztudomásúan elszaporodottak. A II.r. vádlott által létrehozott „ültetvény” arra utal, hogy tartósan berendezkedett kábítószerrel kapcsolatos bűncselekmény elkövetésére, mely bűnösségének magasabb fokát jelzi.

A fellebbviteli főügyészség pontosan megjelölve az adott tételeket, indítványt tett a bűnügyi költség összegének, ezen belül annak vádlottankénti viselésére vonatkozó ítéleti rendelkezés

megváltoztatására is. Összegezve tehát indítványa arra irányult, hogy az ítéletábra a törvényszék ítéletét változtassa meg, **I.r. vádlott** fegyházban végrehajtandó szabadságvesztésének, ehhez igazodóan a közügyektől eltiltás mellékbüntetésének tartamát is emelje fel, **II.r. vádlott** esetében a szabadságvesztés felfüggesztésére vonatkozó rendelkezést mellőzze és tiltsa el a közügyek gyakorlásától. Az eljárás során felmerült bűnügyi költségből **I.r. vádlottat** 367.207 Ft, **II.r. vádlottat** 605.409 Ft bűnügyi költség megfizetésére kötelezze, míg állapítsa meg, hogy a fennmaradó 147.828 Ft bűnügyi költséget az állam viseli. A történeti tényállásból mellőzze, hogy „1. tanúnak pedig egy ízben kipróbálás végett egy csík speed port adott át, az ezzel kapcsolatos irattellenes megállapításokat javítsa ki, egyebekben az elsőfokú bíróság ítéletét mindkét vádlott vonatkozásában hagyja helyben.

A másodfokú nyilvános ülésen a fellebbviteli főügyész képviselője az átiratban foglaltakat fenntartotta.

I.r. vádlott védője a fellebbezést fenntartva hivatkozott arra, hogy az elsőfokú bíróság által megállapított tényállás **I.r. vádlott** vonatkozásában megalapozatlan, mivel a törvényszék tényről tényre helytelen következtetést vont le. Ez a megalapozatlanság eredményezte a cselekmény téves minősítését is. Hivatkozott arra, hogy a beszerzett tanúvallomások, köztük még **2. tanú** illetve **3. tanú** vallomása sem alkalmas arra, hogy ítéleti bizonyossággal igazolja **I.r. vádlott** kereskedői magatartását. Ugyanígy az SMS-ek tartalmából sem vonható egyértelmű következtetés arra, hogy az érintettek közt kábítószerrel kapcsolatba hozható üzenetváltások történtek. Az SMS-ekkel érintett személyek megfelelő, elfogható magyarázatot adtak az SMS-ek tényleges tartalmáról. Az üzenetváltások gyakorisága, rendszeressége sem lehet hivatkozási alap a kábítószer kereskedelemre, hiszen megállapítható, hogy az **I.r. vádlottnak** az érintett személyek közeli ismerősei voltak. Az **I.r. vádlott** azt elismerte, hogy rendszeresen fogyasztott kábítószer és alkalmanként más személynek is átadott fogyasztásra. Így a védelem álláspontja szerint **I.r. vádlott** cselekménye helyesen - az átadott kábítószerre nézve - csekély mennyiségű kábítószer forgalomba hozatalának és - a saját fogyasztásra megszerzett kábítószer érintően - különösen jelentős mennyiségű kábítószer birtoklásának minősülhet. Nem vitatva az orvos-szakértői vélemény megállapításait, az **I.r. vádlott** terhére megállapított további cselekmény minősítése helyes, azonban a rendszeres kábítószer fogyasztó **I.r. vádlott** esetében a szervezetében kimutatott kábítószer nem feltétlenül befolyásolta volna vezetési képességében, ezért ezen cselekmény társadalomra veszélyessége elenyésző. A védő a másodfokú eljárásban is kitartott azon korábbi álláspontja mellett, hogy a védelem számára elfogadhatatlan az **I.r. vádlott** kábítószer-függésére nézve beszerzett pszichiáter szakértői vélemény. Annak megállapításával kapcsolatos aggályait a védő a már az elsőfokú eljárásban is elhangzottakkal egyezően adta elő. A védő a másodlagos kérelemmel kapcsolatosan hivatkozott az **I.r. vádlottnak** bűncselekmény idején fennálló elnehezült élethelyzetére, amelyre figyelemmel lehetőséget látott a büntetés enyhítésére, de végső soron az elsőfokú bíróság ítéletének helybenhagyására.

II.r. vádlott védője az enyhítésre irányuló fellebbezést, mely a felfüggesztés próbaidejének mérséklésére irányult, változatlan tartalommal fenntartotta. Hivatkozott arra, hogy a tényállást a védelem megalapozottnak találja, megfelelő az első fokon kiszabott szabadságvesztés tartama is. A **II.r. vádlott** az eljárás során mindvégig teljeskörű, magára és társára nézve is terhelő vallomást tett, amely nagyban elősegítette a tényállás felderítését. Munkáltatója **II.r. vádlott** munkavégzését pozitívan jellemezte. **II.r. vádlott** önként részt vett egy kábítószer használatról leszoktató kezelésen, a kábítószer fogyasztással felhagyott. A személyéhez köthető kábítószer hatóanyagtartalma épphogy csak meghaladja a csekély mennyiséget, ezáltal nem vehetett részt az elterelésen. A **II.r. vádlott** édesanyja az elsőfokú ítélet meghozatal előtt elhunyt, azóta a vádlottra komolyabb teher járul a

család támogatásában. Mindezek a körülmények a védő álláspontja szerint lehetőséget adnak a próbaidő rövidebb tartamban való meghatározására.

A nyilvános ülésen jelen lévő vádlottak csatlakoztak védőikhez. I.r. vádlott előadta még, hogy a vádbeli időszakban kábítószer-függő volt. A büntetés-végrehajtási intézetben átformálta személyiségét, jó magaviseletet tanúsít. Jogerős ítéletét követően bv. Keretek közt szeretne új, festő-mázoló szakmát szerezni. A cselekményt nagyon megbánta.

A fellebbezésekre tekintettel az ítéletábra a törvényszék ítéletét az azt megelőző eljárással együtt teljes terjedelmében felülbírálta mindkét vádlott vonatkozásában a Be. 348.§ /1/ bekezdésének megfelelően.

Ennek során megállapította, hogy a bizonyítási eljárás során az elsőfokú bíróság relatív eljárási szabálysértést valósított meg, amikor a 2016.szeptember 7. napján tartott tárgyaláson az ügyészi indítvány ellenére a tárgyalásra nem idézett tanúk közül csak **4. tanú, 5. tanú, 6. tanú és 2. tanú** nyomozás során tett vallomását ismertette. Ahogy a fellebbviteli főügyészség is hivatkozott rá, ez alkalommal elmaradt **1. tanú** nyomozati vallomásának ismertetése, a tárgyalási anyagba történő beemelése. Vizsgálva azonban **1. tanú** nyomozati vallomását megállapítható, hogy I.r. vádlottra nézve nem tartalmaz terhelő adatokat, így a fentiekben írt eljárási szabálysértés a fellebbviteli főügyészség indítványának megfelelően orvosolható volt. A kiemelt ügyben az ítéletábra az általános szabályok mellett vizsgálta az erre vonatkozó speciális rendelkezések érvényesülését is. A másodfokú bíróság a törvényszék eljárásában a fent írt szabálysértésen túl további hibát, hiányosságot, mulasztást nem észlelt. Az elsőfokú bíróság törvényes eljárás mellett teljeskörűen tette tárgyalás anyagává az adott bizonyítékokat, vonatkozik ez az I.r. vádlott esetleges kábítószer-függőségével kapcsolatos szakértői bizonyításra is. Az elsőfokú bíróság a beszerzett pszichiáter-szakértői vélemény megállapításait elfogadhatónak ítélte. Amennyiben ez a döntése helyén való, a bizonyítás nem válik törvénysértővé, amiért a védelem által indítványozott új szakértőt nem rendelt ki. Az ítéletábra elemezve I.r. és II.r. vádlottak vallomásait, ugyanarra a következtetésre jutott, mint az elsőfokú bíróság. II.r. vádlott az eljárás során magára és I.r. vádlottra nézve- beleértve az I.r. vádlott kereskedői típusú magatartását is- terhelő vallomást tett. A terjesztői típusú magatartást tagadó I.r. vádlotti védekezés tükrében tehát az elsőfokú bíróságnak azt kellett vizsgálnia, hogy II.r. vádlott vallomása miként mutatkozik az egyéb bizonyítékok tükrében. Az elsőfokú bíróságnak ehhez rendelkezésére álltak az SMS üzenetváltással érintett személyek tanúvallomásai, az SMS-ek tartalma, a házkutatás, lefoglalás anyaga. Ezen bizonyítékokat összeolvasva az ítéletábra megítélése szerint is csak arra a következtetésre lehetett jutni, amelyre helytálló mérlegelés és érvrendszer mentén az elsőfokú bíróság is jutott. Ahhoz, hogy I.r. vádlott esetében a védelem által hivatkozott megállapítások legyenek tehetőek, csak a felülmérlegelés tilalmának megsértésével kerülhetne sor a másodfokú bíróság részéről.

I.r. vádlott esetleges kábítószer-függőségével kapcsolatosan a nyomozás során igazságügyi pszichiátriai szakértői vélemény került beszerzésre, melyet a védelem már a tárgyalás előkészítő szakában támadott indítványozva a tárgyalásra megidézni a szakvéleményt adó szakértőket, más szakértők kirendelését, illetve az I.r. vádlottat fogvatartó bv. intézettől a szakértői vizsgálat időpontjára eső orvosi dokumentáció beszerzését. A törvényszék a védelmi indítványnak megfelelően intézkedett az I.r. vádlott vonatkozásában keletkezett egészségügyi dokumentációjának beszerzéséről, a tárgyaláson meghallgatta a pszichiáter szakértői véleményt adó dr. Pataki Zoltán és dr. Szabó Ferenc szakértőket, akik a szakvéleményüket fenntartották. Az elsőfokú bíróság ezt követően ismertette, majd a szakértők rendelkezésére bocsátotta a bv. intézetből beszerzett orvosi dokumentációt is, melynek ismeretében sem kívántak a megállapításaikon változtatni, ennek okát a bíróság és a védelem kérdéseire adott válaszaikban kellő részletességgel meg is

indokolták. A szakértők nem cáfolták I.r. vádlott kábítószer fogyasztással, annak hatásaival kapcsolatos elmondását, hiszen azokat ténylegesen megélhette a vádlott, csak véleményük szerint azt a minőségi szintet nem lépte át, amelyből szakértőileg ki lehet munkálni, ki lehet dolgozni, hogy pontosan milyen elemekre alapítva állapítható meg a vizsgált személy kábítószer-függősége. Az ítélet tábla sem talált a pszichiáter szakértői véleményben olyan megválaszolatlan, nyitva hagyott kérdéseket, amely miatt újabb szakvélemény beszerzése vált volna szükségessé. A törvényszék meghallgatta a bódult állapotban elkövetett járművezetés vétsége kapcsán a szakvéleményt adó orvosszakértőt is, aki a hozzá feltett kérdésekre kimerítő, szakszerű válaszokat adott. Ennek tükrében már a szakvéleményt az I.r. vádlott védője sem támadta.

A törvényszék által megállapított tényállás a megfelelően értékelt és mérlegelt bizonyítékokon alapul, túlnyomó részt megalapozott. A Be. 352.§ /1/ bekezdés a/ pontja alapján csak kisebb pontosításra, kiegészítésre szorul az alábbiak szerint:

Az ítéletből a fellebbviteli főügyészség indítványának megfelelően az ítélet tábla a 3. oldal 6. bekezdéséből mellőzi azt a megállapítást, hogy I.r. vádlott 1. tanúnak egy ízben kipróbálás végett egy csík speed port adott át, ebből következően mellőzi az indokolási részből is a 9. oldal 7. bekezdését.

Szintén az ítélet 3. oldalán az 5. bekezdést annyiban kell pontosítani, hogy I.r. vádlott a kábítószert 500.000.- Ft-ért vásárolta.

A BSZKI által készített táblázat alapján megállapítható, hogy 2015. évben a marihuana legkevesebb átlagos hatóanyag tartalma 0,2 % volt, ezzel az értékkel számolva a tényállás 1. pontjában az 50 gramm marihuana totál-THC tartalma 0,1 gramm volt, erre figyelemmel a 187,05 grammot ugyanezen tényállásban 187,1 grammra kell javítani.

A 2. tényállási pont a fenti számítás alapján ugyancsak pontosításra szorul azzal, hogy a II.r. vádlott által termesztett és tartott marihuana totál THC-tartalma 6,7 gramm volt.

Ezen tényállási pontot az elsőfokú bíróság által elfogadott iratok és vegyész-szakértői vélemény alapján kiegészíti az ítélet tábla továbbá azzal, hogy **II.r. vádlott** lakásából 5 db hajtogatott alufólia darabban 6,9 gramm zöldes-barna színű ágvégzödés, alufólia darabban 1,89 gramm barna színű gyanta szerű anyag, 2 db hajtogatott papírlapban 2,19 gramm zöld színű növényi törmelék, 0,55 gramm növényi törmelék, égett végű cigaretta darabban 0,31 gramm növényi törmelék, egy tö elszáradt, 50 cm magas, gyökeres, leveles zöld növény, melynek levélzete nettó 4,92 gramm, 2 db újságpapírba csomagolt 5,96 gramm növényi törmelék, 161,1 gramm növényi törmelék és 9 db szárdarabon 81,86 gramm növényi levél került lefoglalásra. Ezen marihuana totál-THC tartalma 6,6 gramm volt.

Az ítélet 4. oldalának utolsó bekezdését annyiban kell pontosítani, hogy a Btk.461.§./1/ bekezdés c./ pontja értelmében a 6 gramm, - amely a csekély mennyiség felső határa,- a totál-THC tartalomra vonatkozik.

Ezekkel a kiegészítésekkel és pontosításokkal az elsőfokú bíróság ítélete teljes mértékig megalapozottá vált, így a Be. 352.§ /2/ bekezdése szerint az ítélet tábla arra alapítva bírálta felül a határozatot.

A tényállás alapján helyesen vont következtetést a törvényszék mindkét vádlott bűnösségére. Helyes a bűncselekmények megnevezése, minősítése és az ehhez fűzött jogi indokolás is mindkettejük

vonatkozásában. Az adott tényállásból egyértelműen következik, hogy I.r. vádlott nem csak fogyasztotta, de esetenként értékesítette is a kábítószer. Az összes körülmény alapos vizsgálatának eredményeként helytállóan foglalt állást a törvényszék tekintetben is, hogy az I.r. vádlott gépkocsijában megtalált 1080,4 gramm amfetamint is továbbértékesítésre szerezte be. Az SMS-ek tartalmából egyértelműen következik, hogy a vele üzenetváltásba lépő személyek rendszeres, visszatérő megrendelői voltak. Nem utal semmi arra, hogy az I.r. vádlott ezt a kapcsolati rendszert fel akarta számolni, annál is inkább, mert az általa vallott nagymérvű saját fogyasztását fedező jövedelmet az adott időszakra nézve felmutatni nem tudott. A más nevére vásárolt, ám de az I.r. vádlott által használt mobiltelefonból kiírt adatokból, az I.r. vádlott által beszerzett, tőle lefoglalt kábítószer mennyiségéből arra is alappal vonható következtetés, hogy az I.r. vádlott magatartása túlmutatott a kábítószer forgalmazásán, minden kifejtett magatartása egyeztethető a Legfelsőbb Bíróság 1/2007. büntető jogegységi határozatában a kábítószer kereskedelem fogalomkörébe vonható részcselekményekkel.

Az I.r. vádlott cselekményét tehát minősítés szempontjából nem lehet szétszedni a ténylegesen leigazolt kábítószer értékesítésére és a gépkocsijában megtalált amfetamin vonatkozásában a kábítószer birtoklására. Itt jegyzi meg a bíróság a védelmi indítvánnyal kapcsolatosan, hogy a Btk. a kábítószer birtoklása törvényi tényállásában külön, súlyosabban minősülő minősítő körülményként szabályozza a cselekményt, ha azt az elkövető különösen jelentős mennyiségű kábítószerre követi el. Ezt a Btk. 178.§ (1) és (2) bekezdés c/ pontja szerint minősülő büncselekményt a törvény 15 évig terjedő szabadságvesztéssel rendeli büntetni. Nem szabályozza azonban már a csekély mennyiségre elkövetett kábítószer kereskedelmet mint privilegizált esetet, ezért az adott magatartás a Btk. 176.§ (1) bekezdése szerinti minősülés mellett 2-8 évig terjedő szabadságvesztéssel lenne büntetendő. A halmazati szabályokra figyelemmel így az I.r. vádlottal szemben kiszabható határozott tartamú szabadságvesztés felső büntetési tétele meghaladná az ítéleti minősítésű cselekmények vonatkozásában a halmazati büntetésként kiszabható büntetési tétel felső határát.

Az elsőfokú bíróság a büntetés kiszabása során irányadó körülményeket mindkét vádlott esetében feltárta. A kiszabott büntetéseket tekintve az ítélet tábla részéről az érdemel meghatározóan indoklást, hogy az ügyesség, súlyosítást célzó fellebbezése ellenére miért nem emelte fel az adott büntetéseket. Ezzel kapcsolatosan az ítélet tábla a tetтарыosság, a cselekmények konkrét tárgyi súlyának értékelésekor I.r. vádlott vonatkozásában figyelemmel volt arra, hogy a leigazolt tényleges kábítószer értékesítés az adott minősítésen belül minimális volt. Kétségtelen, hogy az I.r. vádlottól lefoglalt kábítószer hatóanyag-tartalma különösen jelentős mennyiségű, azonban nem lehet figyelmen kívül hagyni, hogy a kábítószer tőle lefoglalták, így nem került ki a fogyasztókhoz, mely körülménynek a védett jogi tárgy szempontjából komoly jelentősége van. Ezekre a konkrét tárgyi súlyt meghatározó és az I.r. vádlott javára szóló további enyhítő körülményekre, valamint a fokozatosság, arányosság és egyéniesítés követelményére figyelemmel az ítélet tábla megítélése szerint az első fokon kiszabott büntetés nem oly mértékben törvénysértően enyhe, amely annak a törvényben megengedett mértékű súlyosítását indokolná. A szabadságelvonással ez ideig nem érintett I.r. vádlott esetében az első fokon kiszabott 7 évi szabadságvesztés is alkalmasnak látszik - az alanyi oldal előtérbe helyezésével - a büntetési célok megvalósítására. Mindebből az is következik, hogy az ítélet tábla a büntetés enyhítésére sem látott a védelmi oldal indítványának megfelelően lehetőséget. A büntetéskiszabással kapcsolatos indoklást az ítélet tábla annyiban pontosítja, hogy a fegyház fokozat a Btk.37.§ /3/ bekezdés a/ pont ad/ alpontján alapszik.

II.r. vádlott esetében az ítélet tábla ugyancsak úgy látta, hogy nincs ok sem a súlyosítást, sem az enyhítést célzó fellebbezések szerint az első fokon kiszabott büntetés megváltoztatására. A törvényszék az ítéletében megjelölte azokat a mellette szóló körülményeket, amelyekre tekintettel

javára eltért a törvényben előírt középérték alkalmazásától. Annak is indokát adta, hogy miért látott lehetőséget esetében az így meghatározott büntetés végrehajtásának felfüggesztésére. A védelem által kifogásolt túlbüntetettségről, amely a próbaidő tartamában mutatkozik, azonban nem lehet beszélni. A büntetés az adott formájában azt a célt szolgálja, hogy a II.r. vádlott hosszabb időn keresztül kitett fenyegetettsége révén bizonyíthassa, hogy tényleges szabadságelvonás nélkül is megvalósíthatók esetében a büntetési célok. Az ítélőtábla megítélése szerint ez az idő szükséges ahhoz, hogy II.r. vádlott megfelelően visszaigazolhassa a vele szemben támasztott követelmények betartását.

A nyomozás során úgy I.r., mint II.r. vádlottól is lefoglalásra került a tényállás szerinti kábítószer. A rendelkezésre álló iratok alapján megállapítható, hogy a vegyész-szakértői vizsgálatot követően a szakértői intézet a 11/2003.(V.8.) IM-BM-PM együttes rendelet 84.§-ában foglaltaknak megfelelően a lefoglalt kábítószer az ORFK részére megküldte a jogerős elkobzásig történő tárolás céljából. Az iratokból megállapíthatóan az ügyben előzetes elkobzásra nem került sor, ugyanakkor az elsőfokú bíróság sem rendelkezett ítéletében a kábítószer elkobzásáról. Ezért az ítélőtábla a törvényszék ítéletét a Be. 372.§ /1/ bekezdése alapján megváltoztatta, a rendelkező részben írtak szerint a bűnjeljegyzékbe bevételezett és az ORFK-nak megküldött kábítószereket a Btk.72.§ /1/ bekezdés c/ pontja alapján elkobozta.

Ahogy a fellebbviteli főügyészség is utalt rá, korrekcióra szorult az elsőfokú ítélet a bűnügyi költségösszezszerűségét és vádlottankénti viselését illetően is. Ezért az ítélőtábla osztva a minden szempontból helytállóan kidolgozott fellebbviteli főügyészi erre vonatkozó indítványt, azzal azonosan határozta meg a vádlottak és az állam által viselendő bűnügyi költség összegét, egyebekben a törvényszék ítéletét I.r. és II.r. vádlottak vonatkozásában a Be. 371.§ /1/ bekezdése alapján helybenhagyta.

I.r. vádlott esetében az elsőfokú ítélet kihirdetésétől eltelt idő szabadságvesztésben történő beszámítása a Btk.92.§ /1/ bekezdésén alapszik.

Győr, 2017. január 17.

Dr. Kovács Tamás sk.
a tanács elnöke

Dr. Takácsné dr. Helyes Klára sk.
a tanács tagja, előadó

Dr. Habony János sk.
a tanács tagja

Z á r a d é k :

Ez az ítélet és a Tatabányai Törvényszék 2016. szeptember hó 7. napján kelt 3.B.294/2016/16. számú ítélete meg nem változtatott részében **I.r.** és **II.r.** vádlottak vonatkozásában 2017. január 17. napján jogerőre emelkedett és a felfüggesztett rész kivételével végrehajtható.

Győr, 2017. január 17.

Dr. Kovács Tamás sk.
a tanács elnöke

a kiadmány hitelül kiadó